

TELECLUB

BOLETIN DE LA RED NACIONAL DE TELECLUBS

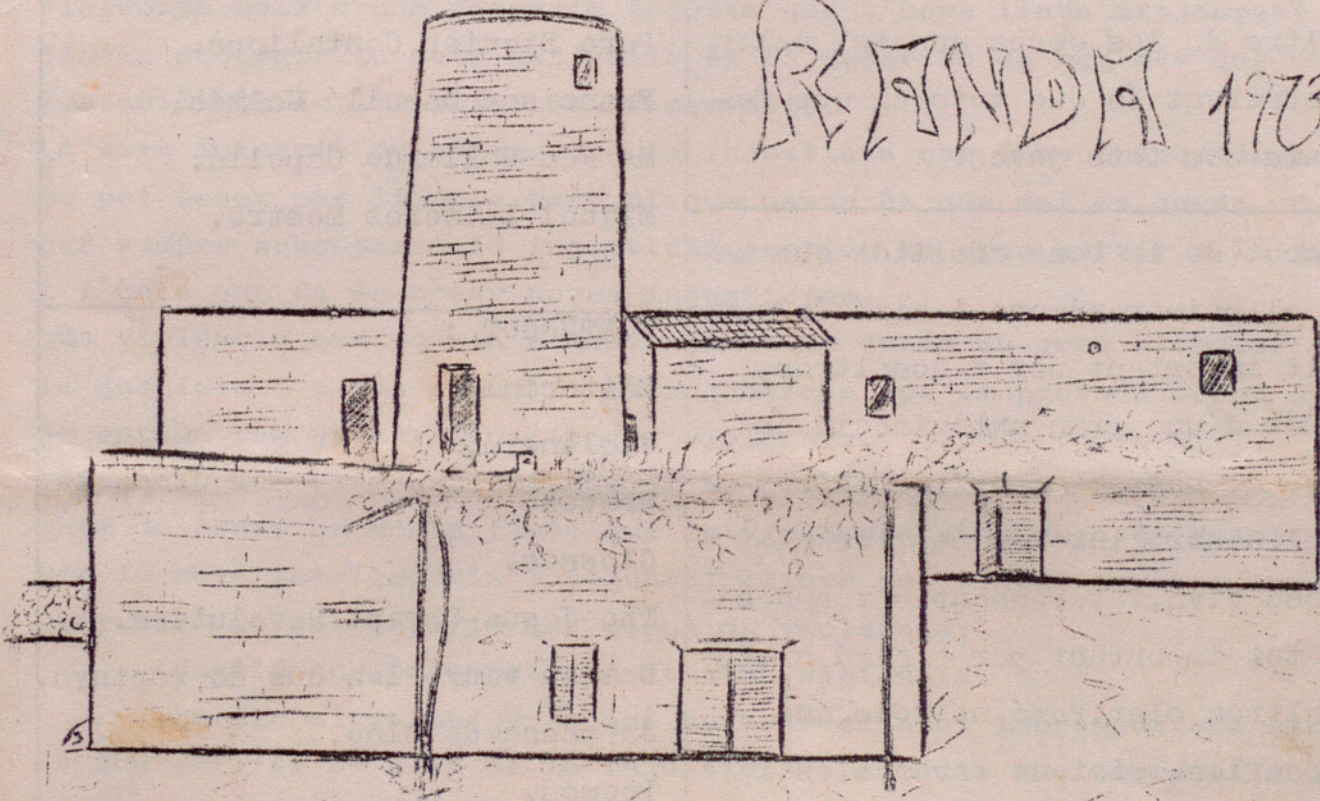
Teleclub N.º 1693

Localidad RANDA

Fecha 1 FEBRER 1973

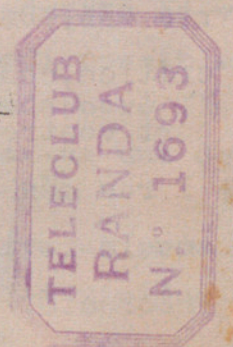

RANDA 1973

Sn Batle d'Alpardo.
Casa Consistorial. Alpardo. Mallorca.

Impreses

ES aquest ja el segon número que de la de la nostra publicació surt.

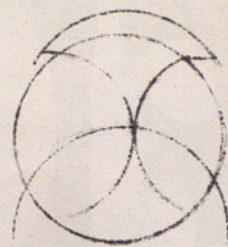
Com vareu poder veure al nostre número anterior no és un simple butlletí d'informació local sinó que pretenim fer una cosa de més consistència, sense menysprear gens els susdits butlletins ni dir que nosaltres som únic i els millors, sinó que volen fer una cosa un poc ben feta i mirarem d'aconseguir-lo.

Com hauréu pogut observar hi ha entre els nostres col·laboradors un gran interès per la poesia que es manifesta als seus poemes, que prometen bastant, i a les traduccions.

Una altra de les coses que tal volta no heu observat és que tots el que fem aquesta som tots joves.

Hom sabut de la bona acollida que ha tengut el primer número i aixó és bastant, molt important per a nosaltres, car a més d'una gran satisfacció és un repte al nostre afany de milloració i al nostre interès per fer alguna cosa viva, interessant, a vegades fins i tot important per a algú, a més de nosaltres clar. Però no sols ens interessa les opinions favorables i res més, considerem imprescindible una crítica, constructiva, és clar!, per part vostre.

I res més per avui sinó deixar-vos amb la revista esperant la vostra col·laboració.

Nº SEGON.

REVISTA DEL TELE-CLUB
DE RANDA (1693).

COL.LABORADORS:

Joan Capellá Galmés.
Joan Amengual Seguí.
Rafel Rosselló Fiol.
Antoni Homar Barceló.
Antoni Siquier Cantallops.
Pere Siquier Cantallops.
Francisca Capellá Galmés.
Mre Fca Gallardo Capellá.
Miquel Lliteres Mestre.

CONTENGUT :

Editorial.
Violència.
Proves.
Glosses.
The Jesus-Christ Revolution.
Deixau viure les aus de rapinya.
Ja passa de blau.
Poemes.
Pesia Gallega.
Fauna de Randa.
Noticiari.

EDITORIALS

PRELIMINARS. I.

Violència.

Mai havia estat tan gran la conscienciació d'una Societat en front de la violència, com la d'avui. Perquè tampoc s'havia arribat mai a un nivell intel·lectual que fes més patent la tensió dualista injustícia-violència.

Perquè avui realment el que hi ha és una vertadera situació de violència, si bé la violència no ve de nou a l'Home. Dels quinze segles ben coneguts de la nostra història a cada any de pau toquen quinze de guerres i violències. L'agressivitat sembla doncs com a característica definidora de l'Home. I més l'agressivitat violenta.

També sembla que ja no hi ha límits per a que la violència es manifesti. Ja no hi ha res més bo de fer.

Que és la violència?

Hi ha que tenir en conta que la violència, la paraula violència, pot tenir segons l'ús una gran diferència de matisos.

Tenim primer l'acte violent que és una acció ràpida, inconsiderada, ofensiva; que no té en conta la raó. La violència és doncs la voluntat de fer justícia abans de que el jo hagi pres consciència de la veritat car la violència neix d'una situació injusta que l'home tracta mitjançant la violència destruir. La seva motivació és el temor. No és res més que una manifestació més de l'instint de conservació.

La seva intenció de evitar que la injustícia que l'ha provocada es torni no pot ésser més lloable però el que passa és que mai es queda en justa, car sempre sobrepassa la injustícia sentida. Es creu servir a la justícia i l'únic que fa es crear noves injustícies.

Ea violència que podria semblar justa es queda en greu atemptat contra la Justícia i a més sumada a la injustícia que la provoca forma el que jo entenc com estat, situació de violència.

Situació que està omplint, que ja ha omplert, la Terra.

Hem de tenir en conta també que la violència s'agreuja en quant l'Home per la seva intel·ligència i voluntat lliure pot evitar-la.

Per aixó jo distingiria dos tipus de violència;

aquella que és senzillament aixó, violència.

aquella altra, més greu, que no és ràpida ni impremeditada sinó tot lo contrari; si bé neix de la injustícia els medis que empra, ella de per si, son premeditats, ben sospesats i pensats amb deteniment. ES aquesta la violència dels grups terroristes que la consideren com únie medi possible per a combatir, evitar la situació d'injustícia que l'ha motivada; però l'únic que ja hem dit que fan és recrear-la amb nova força o crear-ne una de nova més injusta que l'anterior.

Acabada aquesta breu, massa breu, anàlisi del que és la violència al pròxim analitzarem algunes de les situacions i factors que creen la violència.

S SI LA PLUJA és ampla, no podrà esborrar el teu sonriure.
 Es com una llengua rebel a la Mort i a la Vida. -Porugues flors
 grogues, vares de foc, llums obscures que esperen la teva flaire
 No sé bé perquè en aquests instants record les atzavares del
 camí de Gràcia amb els seus braços cruelment oberts, i els pe-
 nyals tan seus i tan encisadors... (-tal volta no interessi, pe-
 rò no venen ara llàgrimes als meus ulls. Mira, així és la pluja
 ... Així, sempre així!!!) Vares de foc. Pura innocència. Arbres
 solemnes...! Passen i esdevenen pedres vinclades sobre un mar
 d'eres. Podria dir també arestes o penyals tombats sobre el
 meu cor amb nius de falcons i esparvers. D'estepes i flors de
 juny... Seria bo dir-ho (-però no ho dic) Seria tan sols obrir la
 la porta de la Llengua, esguardar el cel, esguardar la pluja
 ampla, esperar... però no ho faig. No; sols vull dir; ara que tu
 tens els ulls tristos. amb una tristor de sang vesada. i espe-
 rança plena del no-res.....
 Si la pluja és ampla i profunda i pot esborrar el teu sonri-
 ure, segurament voldrà i podrà dur-se'n aquesta misèria del
 meu món en el que estic tan cansat de viure... (17-1-73)

UN CEL CLAR. Ample. Blau. Amb una nuvolada amb
 filagarses de blanc i gris.
 Una mar també blava i blanca.
 Uns arbres blaus.
 Uns ocells.

I els teus ulls, amb les muntanyes,
 perduts, Amb les muntanyes blaves!!
 Tot això podria dessitjar si fos menys del
 que som. Car aquí, vagament ho sé, aguant metxa
 fent de mul del llenguatge, i escric per algú
 entelat i estúpid car no estima gens la inu-
 tilitat. (-Per favor, senyors..., per favor, si-
 guem realistes!) Però jo dic, que feim aquí si
 no som res més ni res menys que uns absurds
 conscients d'un món que no volem fer evolucio-
 nar...! (23-I-73)

TORN COMENÇAR la meva història de cada dia. La meva absurda història
 que us venc contant desde fa tan de temps.
 Record el dia i l'hora en que amb una tassetta de cafèa les mans, o una
 copa de cassalla, cigarret als llavis, varem començar la meva història.
 Encara que fos jo qui parlava sempre, car era la meva història.
 A més, això no interessa ara. Sols vull recordar el Temps que era quan
 començarem la meva història. (23-I-73)

ESCRIURE UNA tercera cosa per a tu.
 Si s'incèndien les muntanyes ignotes jo te compraré una joguina.
 M'agradaria poder-te estimar -sense embulls!!- però mai podré fer-ho.
 Tu ets com totes i com ninguna! massa llunyana per a mi! Muntanya inae-
 cessible. Roca vivent. Cridadiessa del cel... No puc dir-t'ho amb altres
 paraules. Són les úniques que sé i les més belles del món.....
 Potser t'estim -no ho dubt- però m'agradaria estimarte.

M.L.L.A.
 (17-I-73)

Plans de 000

P R O V E S
 R O V O R P
 V O R P
 E V O R P
 S E V O R P

DONAM cabuda a aquest segon número al que podriem dir-ne la part popular, folklorica d'un poble. En aquest cas particular algunes de les glosses d'un modern glossador de Randa.

Ell és En Tià Tianet. L'amo'n Tià, aquest home baix imagre, però amb nirvi. Escolà major que fôu, i que per glòria del poble encara és. Home ferner com ben pocs; alegre i irònic com ell totsol... i bé, si seguïem així seria So'n Mai-no-acabar i a més tots el coneixeu bé. I ara, sense més de res més i si amb molt de gust per part nostra vos oferim la presentació que va fer a la nostra festa fa uns pocs anys. Diu així:

Me diuen En Tianet
i es peus ja no puc alçar.
Aqui dalt m'han fet pujar
i jo no heu vui deppreciar
perquè també vui honrar
sa festa des llogaret.

Després d'aquesta presentació va fer no massa justa pels joves;

Es jovent d'avui en dia
no vol imitar es patró;
Ell no feia de senyor
sinó de la pagesia.
Nava a missa cada dia
i el Senyor amb gran alegria
li dava bendició.
Ell feia de llaurador
i el Senyor el protegía.

Dobbers i poca pena
es jovent d'ara és que vol;
jeure molt com fa aquell sol
peró es vespre a sa verbena.
A mi lo que'm dóna pena
no ser domés jovenots
hei van aquests cardots
-haurien mester llendera.-
deixen sa dona a ca'seva
colgada amb sos al'lots
i ells pareixen milanots
botant amb s'estarengera.

~~~~~

També hem volgut incluír-hi les glosses que amb motiu de les bodes d'or sacerdotals del P. G. MUNAR va fer la darrera festa de Randa.

Són aquests:

"Bonest tardes tots plegats! Com veis som petit i magre però a pesar d'aixó en tot me troben!

Ara que n'estic contentíssim de que m'haguen trobat per a engrandir s'homenatge a n'aquesta bona persona benvolguda i estimada de tots que i ara vos deman un "aplauso" per a ell que bé s'ho mereix."

Si a s'ànima tenim mal
vos la mos poreu curar
benvolgut pare Munar
sou de fama mundial.

Superior General
també hi vareu actuar.

TELECLUB

BOLETIN DE LA RED NACIONAL DE TELECLUBS

EN sentir-vos predicar
Randa li pareix escoltar
el Pare Celestial,
aquell qui a cada qual
a tots ha de jutjar.

Homo de sabiduría,
memori un gran tresor
fareu fer ses bodes d'or
de consagrar s'Eucarístia
i hei va haver gran alegria
dins l'orde del Sagrat Cor.

També a Roma va arribar
aqueix acoteixament.
El Papa queda content
d'allà vos felicità

Ara es meu gust seria un "aplauso"
pel Papa en agraiment de sa felicitat
tació a n'aquest bon amic nostro.

Ja no ha res més hermós
que és Amor i Caritat.
Ell viu a Sant Honorat
amb tota comunidat
i com Déu l'haurà cridat
per anar a l'Eternidat
, si de Déu és voluntat,
allà quedara enterrat
amb sos Pares fundadors.

S'animeta cap el cel
allà tendrà es galardó!
perquè Déu nostro Senyor
d'ell ha'rebut més dolçor
que d'una bresca de mel!

Visca el Papa!

Visca el Pare Munar!

i visquem tots noltros

fins que Déu mos cridarà!!

Així va acabar aquell dia, i ara acabam nosaltres, no sense recordar que el nostre glossador ha guanyat varis dels premis al certamen de la Pau.

I ara ja acabam encara que el comiat sia una glossa de l'amo'n Tià:

Dins es cap duc una bena
crec que ja no em fugirà
mes no me vui allargar
perquè tenc por de s'esquena.

FCG&FGC.

Glosses

J. J. J. J.

The Jesus = (Chaise) Revolution

Caminen. Joves amb cabells de totes les maneres i vestits amb absoluta llibertat passen pels carrers de la gran ciutat.

Es un dia qualsevol i a qualsevol hora. Braços enlairats vers un atzur possible que amb el dit índex mostren als vianants: El Cel, el camí de la salvació.

Són molts, cent, mil, tal volta més, manifestant-se pacíficament pels carrers i quan, com a totes les manifestacions, s'hi acostava la policia, la força armada enlloc de ronecs, insuls i protestes una gran veu, la de tots s'aixeca.

_ Polícies, vos estimen molt !

_ Jesús vos estima !

Algú agafa una capsa i la fa passar per entre tots per una estranya col·lecta.....Heroïna, marihuana, al·lucinogens, L S D tot mesclats són entregats als policies que és miren astorats...

Són els " Children of Jesus-christ REVolution ". Es la revolució de Jesús.

_ Jesús t'estima.

_ Jo estimo Jesús.

Són frases corrents, tal volta massa entre la joventut americana.

The Jesus Revolution és canisetas plenes de cites de la Biblia noms de Jesús per tot arreu. Posters, fotos, cartells amb la imatge de Jesús. Es l'òpera Rok. " El retorn d'un mite".

També és joves enfangats a les drògues i al sexe que s'alliberen mitjançant la figura del Crist. Espiritualitat nova que ve a renovar massa cosa vella a l'Església. ConcienSciació d'una joventut abans atordida pel no-res. Força i esperança. (Passa a la plana nº.8)

" DEIXAU VIURE LES AUS DE RAPINYA "

El nostre país és l'últim refugi del continent. A les Balcars hi ha deu castes de aus de rapinya de les quals sis són molt rares a altres nacions. Com el voltor negre que és un gran carronyer, i que sol queden vint exemplars, el falcó peregrí era abans abundant a la nostre illa però ara està apunt de desaparèixer.

" TOTES AQUESTES AUS TENEN DRET A VIURE "

Totes aquestes aus tenen dret a viure, i tenen una gran activitat en benefici de la fauna, alimentant-se dels animals tarats i malats, així eviten que augmentin les malalties.

" AUS DE REPINYA = RIQUESA "

La presència d'aus de rapinya nos indica que tot va bé que la caça és abundant i que no pateix malalties.

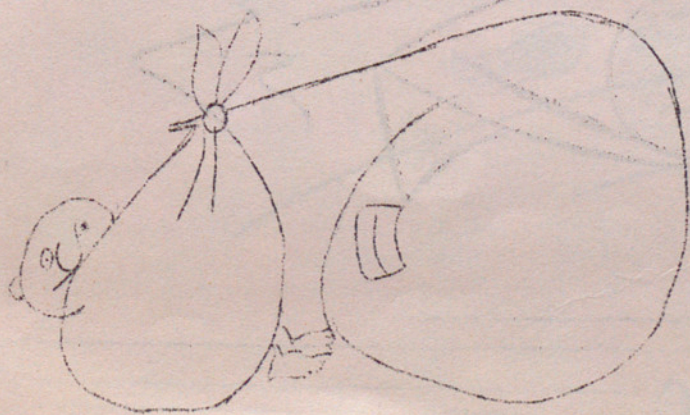
L'aus de rapinya és un amic que manté l'equilibri de la naturalesa. Amic caçador no tiris a les aus de rapinya.

" LA LLEI LES PROTEGEIX "

Per si no ho sabieu caçadors, Espanya protegeix les aus de rapinya en virtut de l'Orde Ministerial del 16 de Juliol de 1966, publicada en el Botlletí Oficial de l'Estat nº 175 del mateix mes i any. A l'article 13 diu "... igualment, i per raons de caràcter científic o per referència d'espècies en vies d'extinció o per haver introduït referentment al nostre país, queda prohibit en tot el territori nacional de caça de ... tota casta d'àguiles, falcons, milanes, xorics, voltors, òlibes, esperavers, durbec, mussols, ect."

Però encara hi ha caps buïts que segeixen tirant a aquestes aus, i no hi ha com donarlos entenent.

(PERICH)

La revolució de Jesús significa una major difusió i comprensió de la Bíblia. La creació de centres on hi van joves que és senten preocupats, incompresos pels altres i per ells mateixos... Joves que volen fugir d'un món impropri d'ells obé perquè els s'han creat o perquè els ho han fet...

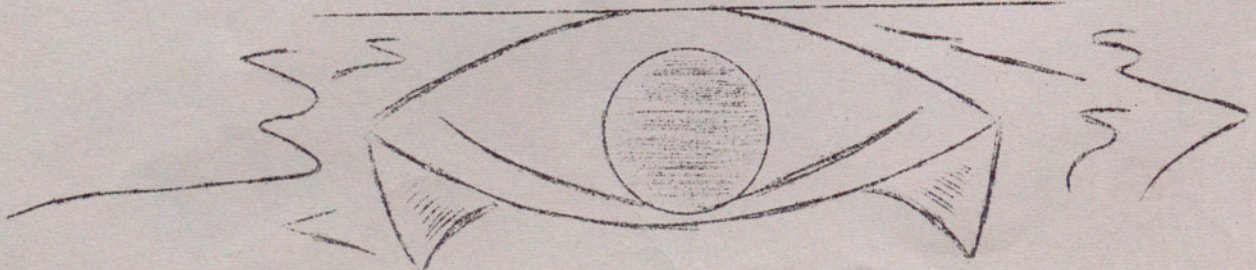
Peró també prsuposa una moda, un moviment com tant d'altres en el qual d'un bon començament s'ha passat a la figura tan atractiva d'un Crit revolucionari.

LA PASSADA DE BLAU!

— Això de sa maxi falda mini falda o midi falda está molt bé, però jo que no me explic de cap manera és aquest esqueix que te trobes a sa maxi falda sense més ni " menos " i que va fins a mijan cuixa i més !

— Aquest estiu a s'usat una especi de meriol.lo amb perfelans i rendetes, i tot d'una que el vaig veure vaig pensar, que havia hagut una remesa de " tubos " de pestilles estentissos però es veu que aquest sistema está ben estudiat.

— Quan anam un poc per mitx en veim de tot color, s'altre dia per Ciutaty vaig veure una de aquestes " estrengeres " que venen per prendre sol, que me duia un jersei vert amb un escrit de lletres blaques que deia " agitese al usarlo " jo no sé que té que veure el jersei amb el " lletrero ", però pensau, pensau...

LLIBERTAT

Camin cercant la llibertat,
camin cercant, cercant...
Parl en totes les llengües,
parl per tots els indrets...
Pregunt a totes les gents,
pregunt a totes les pedres...
Ningú m'entén,
ningú m'escolta,
ningú m'explica,
ningú respon...
On esta la llibertat ?,
per on és va a ella ?
com és guanya la llibertat ?
hi ha llibertat en cap lloc ?...
Ja que tot aixó no m'ho deis,
digaume tal volta:
com és la llibertat ?,
Com una nit ?,
com una estrella ?,
com la mar en calma ?,
Digaume, com és la llibertat ?.

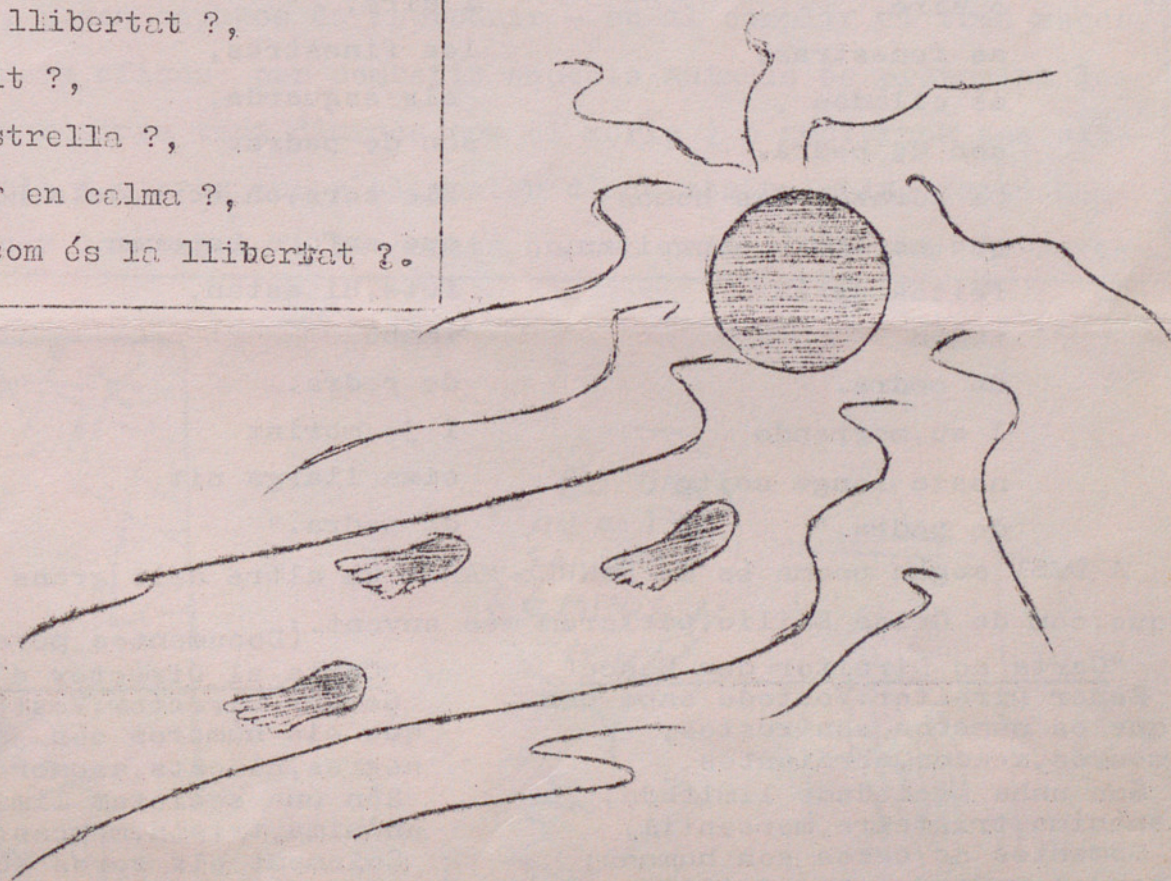
TELECLUB

BOLETIN DE LA RED NACIONAL DE TELECLUBS

POEMES

AMIGA

Amiga, un dia et vaig veure;
le teva cara rosada,
els teus cabells lliures,
lliures al so del vent,
els teus ulls i la manera de mirar,
les teves galtes, roses de maig,
els teus llavis plens de sonriure;
el teu cos tan ben moillejat,
sembla obra d'escultors,
grecs o llatins, pero no,
no, no pot ser !

DESDE fa massa temps estic interessat per la poesia; per l'expressió poètica com a medi importantíssim per un intent de dir "coses" (més o menys importants, trascendents, això no és el que interessa) per això he tratat d'emprar-lo, compendrer-lo i sobretot sentir-lo profundament. Aquesta és la raó per la qual, a més de la de tipus lingüístic, he fet aquí aquestes traduccions i breus estudis de la poètica gallega d'avui que aniré, si ho vol Déu, publicant aquí encara que sé ben bé que això interessa a molt poca gent, però a mi m'agrada, m'importa i a més ho puc fer.

AQUEST primer poema pertany a CELSO EMILIO FERREIRO, el gran poeta civil de la Galícia actual. És del seu llibre, fonamental llibre, "Longa noite de pedra", publicat al 1962. És aquest el llibre insuperat encara, i per molt de temps, de la poesia de testimoniatge gallega.

Com del mateix llibre es diu "Llarga nit de pedra":

"O teito é de pedra.

De pedra son os muros
i as tebras.

De pedra o chan
i as reixas.

As portas,
as cadeas,
o aire,

as fenestras,
as olladas,
son de pedra.

Os corazóns dos homes,
que ao lonxe espreitan,
feitos están

tamén

de pedra.

I eu, morrendo

nesta longa noite
de pedra."

" El sòtil és de pedra.

De pedra són els murs
i les tenebres.

De pedra el sòl
i les reixes.

Les portes,
les cadenes,
l'aire,

les finestres,
els esguards,
són de pedra.

Els cors, oh cors, dels homes
que enfora esperen,
fets, hi estan,

també

de pedra.

I jo, morint

eixa llarga nit
de pedra."

AQUEST segon poema és de MANUEL MARIA un altre dels grans poetes dels que, com de Celso Emilio, parlarem més envant. (Documentos personae)

"Carta ao Director dun Banco"

Señor Director: Vostede sabe ben
que os números son xustos,
mouros, xeados, abraiantes,

Son unha sociedade limitada,
anónima, tristeira, mercantil.

Somentes os ceros son humanos:
tenros, redondos, ben feitiños.

¡Si vostede podeira-oxe tan só!-
trevallar cos ceros, como as nenas
-milagre dos milagres-
treballan inocentes, cos seus aros.

"Carta al Director d'un Banc"

Senyor Director: Vosté sap bé
que els números són justs,
negres, glaçats, asombrosos.

Són una societat limitada,
anònima, trista, mercantil.

Solament els zeros són humans:
tendres, rodons, ben parits.

¡Si vosté pogués-tan sols avui!-
fer feina amb els zeros, com les
-miracle de miracles- nines
treballen innocents, amb els cercols.

Fauna de Randa

TELECLUB

BOLETIN DE LA RED NACIONAL DE TELECLUBS

De tots és sabut la gran quantitat de rates que hi ha a Mallorca i e les destrosses que elles fan, anem a parlar d'elles.

Fa uns milenars d'anys, que la rata gris, o comú vivia solament als deserts i estepes de l'Asia Central, al 1730 les naus introduïren la rata a Anglaterra, al 1793 eren vista a París, al 1809 a Suïssa, i avui és troba practicament per tot el món.

Les rates son uns vertaders transmissors de Malalties tals com la pesta bubonica, el tifus i la ràbia i d'altres mes, i se calcula que el mal ocasionat per les rates en un any oscilla sobre varis bilions de dòlars.

La gran facilitat de reproducció, és el que fa que la rata sigui tan abundant, i la gran facilitat de l'adaptació i la variada gama d'aliments que consum.

Una femella, entre l'arribada de l'hivern i principis de primavera dona a llum de dues a set vegades, desde cinc a vint petits per cada part, i son capaços de reproduir - se al complir el tres mesos.

Una manera eficaz per combatir aquests animals és protegint les les uas de rapinya tant diurnes com el xoric , o nocturnes com oli-bes, mussols i altres que s'alimenten d'aquests animals, tambe hem de mencionar la mostala i la geneta que en part s'alimenta de rates.

ÉS UNA
AU DE PRÉ-
SA, NO D'
EMPRESA
NI NI!

(PERICH)

NOIÀIAIÀ

CULTURA

Hem sabut per fonts "no-oficials" de l'acte celebrat a Algaida en agraïment a l'escriptor Gabriel Janer. Ens han dit que va estar molt bé cosa de la que nos alegrem molt.

Ens hages agradat, i considerant que era just, el que ens haguessin informat d'ell els organitzadors de dit acte.

Creim que no costava molt informar-nos a nosaltres com a centre cultural que som i a tot el poble de Randa.

IL.LUMINACIO

Desde aquí altra volta el nostre agraïment a l'Ajuntament per millorar la nostra il.luminació. Encara que no està acabada ...

El REC

Està molt bé que s'hagi arreglat el rec; és un factor bastant important a la bellesa de Randa. Esperam que ara retirin la terra que hi han deixat a devora, dins la carretera ja que això a molestat molt la circulació per ella .

HISTORIA DE RANDA

S'ha publicat com tots sabeu historia, petita hitoria., de Randa. Com tots sabeu el poble a la seva festa es va comprometre a publicar-la. Peraixó tots ells que la varen comprar a Randa varen contribuir en cinquanta pessetes més que el seu cost .

LA FESTA DE NADAL.

Felicitam a tots aquells que amb el seu interés; aquells que amb la seva feina varen contribuir a que les passades festes de Nadal fosin tan bones i tan nostres com ho varen ser.

